

Izbaja vsa turek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v ... na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K, četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solških ulicah, Jellernitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravlništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglašje in naročnino pa na upravlništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Javen shod ferijalnega akademičnega društva „Adrija“ na Dobrovem.

Kakor smo omenili v zadnji številki svojega lista, sta govorila na javnem shodu na Dobrovem visokošolca gg. stud. jur. Vošnjak in Gradnik, in sicer je govoril prvi o legini šoli v Neblem, drugi pa o slovenski gimnaziji v Gorici in o slovenskem vseučilišču v Ljubljani. Omenili smo, da hočemo omenjena govora priobčiti, kar danes tudi storimo.

Pravnik g. Vošnjak govoril je namreč približno tako-le:

Prišli smo mi dijaki sem med Vas, da bi spregovorili nekoliko krepkih in odločnih besed prav do kame ob tem, kar vam je v škodo. Zdi se nam dijakom potrebno in važno, da pridemo mi med Vas in čujemo Vaše misli in želje, ter da Vi čujete naše misli, želje in nadeje. Radostnim srcem smo prihiteli med Vas v ta lepa, mična Brda, da vam pojasnimo to ali ono ter Vas poučimo o veliki nevarnosti, ki grozi tu ob meji našemu narodnemu obstanku.

Slovenci smo imeli vedno mnogo sovražnikov, ki niso dopuščali, da bi srečno in mirno živeli, da bi bili zadovoljni in premožni. Čeravno je bil Slovenec vedno pridnih rok in bistro, prebrisane glave, vendar so ga njegovi sosedi vedno tlačili, da ni bil dolga stoletja sam svoj, ampak da mu je tujec zapovedoval. Vsa ona gospoda, oni osorni in ošabni vitezi, katerim so morali tlačniti in roboti delati Vaši očetje in pradedje, niso govorili našega jezika, to so bili tujci, Italijani in Nemci. Ker pa danes vendar ni več mogoče z orožjem v roki Vas podvreči in podjarmiti, našli so ti tujci druge pripomočke, da bi nad Vami gospodovali. In tak pripomoček je dandanes šola. —

Postava veli, da mora vsak otrok obiskovati šolo. Šola je danes prepotrebna vsakemu, ki hoče, da bi se mu dobro godilo, da bi kaj veljal in da bi njegovo gospodarstvo napredovalo. Mehek kakor vosek je otroški duh, njegovo srce.

Učitelj, lahko vzgaja dobre in pridne ljudi, ki ljubijo kraj, kjer so se rodili, svoje rojake, jezik, katerega govorijo. Ako je pa učitelj zloben, pa lahko vzgaja ljudi, ki se sramujejo svojega rodnega kraja, ki zasmehujejo svoje slovenske stariše in rojake. Italijani ustanavljajo laške šole z laškimi učitelji v slov. kraju. Otroku, ki obiskuje laško šolo, vceplja ital. učitelj srd proti jeziku, ki ga govorita oče in mati doma. Pravi namen vseh teh šol na slov. tleh je, iztrebiti slovenski narod in delati na to, da bi naši slov. kraji skoraj bili italijanski, in da bi pri nas vladal laški kralj. Zdaj si pa predstavljajte, kako težko se bodo Vaši otroci učili čitati in pisati. Učitelj ne bode razumel učencev, učenci ne učitelja. Ubogi otrok, ki ne more slediti ital. poduku, naj ima korist od takega poduka, katerega ne razume. Vprašam Vas, kake ljudi bode vzgajala laška šola. Odgovoriti vam moram: Odpadnike, ki bodo sovražili in zasmehovali svojo rodno mater, ki se bode rogali svojemu očetu. Ljudje pa, ki sovražijo svoje stariše, domovino, rojake, ne morejo biti dobri in plemeniti in pošteni. Ljubezen do rodnega kraja je bilo in bode vedno edno najplemenitejših čustev. Kdor ljubi oni kraj, kjer se je rodil, bode skušal pomagati svojim bližnjikom, pomagati pa sebi tudi do večjega blagostanja in sreče.

V Neblem se je torej pred kratkim osnovala Legina italijanska šola, da bi se slovenska deca poitalijančevala. Paziti je treba, da nam ne bode v nesrečo ta laška šola. Na našem polju je robida, izruvati smo jo hoteli, ali jo vendar še pustili. Robida je pognala mladike, in sedaj nas stane mnogo truda, predno vse to izpulimo. Tako je tudi z laško šolo, začetkom bi bilo število odpadnikov malo, ali vedno bolj bi naraščalo in skoro bi napočil dan, ko bi se Italija polastila našega ozemlja.

Zidje so govorili: „Iz Galijeje ne more nič dobrega priti“, jaz vam pa pravim: „Iz Italije ne more nič dobrega priti“. Bog ne daj, da bi Vi prišli kedaj pod Italijo. Nam Slovanom in Slovencem

posebej so delali Italijani posebno v gopodarskem ozirju največjo škodo. Pomislite, ves Kras in Dalmacijo so pokrivali senčni, temni, krasni pragozdi. Brečani so posekali vse te gozde, na hrastovih hlohkih iz naših slovenskih gozdov so si sezidali kraljico morja, ponosne Benetke, iz našega lesa so si tesali ladje, ki so širile slavnost Benetk po vseh morjih. Bogatstvo bi bilo sedaj doma tam na Krasu in v sedaj kršni Dalmaciji, ako nas Benetani ne bi oropali gozdov. So pa današnji Italijani kaj boljši? Ali ne jemljejo laški delavci našim poštenim delavcem kruha in zaslužka, ali oni ne izpodrivajo posebno v Trstu in v mestih domačinov? V Italiji se dogajajo zločini, da se prijemamo za glavo, ko čujemo o njih. Pravde, v katerih je klicano pred sodnika po sto in sto prič, nam kažejo tako gnulobo in občeno podlost, da se s studom odvracamo. Če se hočemo prepričati, ali je prebivalstvo kake dežele izobraženo, vprašamo, koliko ljudi od ste zna pisati in brati. In glejte, v Italiji zna komaj polovica vsega prebivalstva brati in pisati. Kar se tiče narodne izobrazbe in omike, zavzema Italija med evropskimi državami jedno zadnjih mest. Bral sem v nekem italijanskem, Slovencem silno nasprotnem listu, da so Slovenci na Gorškem mnogo bolj izobraženi, da mnogo več berejo kot Italijani. To Italijani sami priznavajo, ali vendar nas imenujejo divjake in barbarski narod.

Čutim v sebi dolžnost, da kličem slov. starišem, ki bivajo tam ob meji, kjer je ital. šola: Ne dajte svojim otrok v ital. šolo! Namen vsake take šole je, poitalijančevati Vašo deca. Apelujem najsvetšeje ne vsi brisko inteligenco, na narodno učiteljstvo, duhovništvo in posestnike in polagam ji na srce, naj podučuje ljudstvo, kaka nevarnost je ital. šola za slov. prebivalstvo. V prvi vrsti obračam se do narodnih posestnikov, naj z vsemi silami odvrčajo slov. ljudstvo od ital. Legine šole v Neblem in naj uporabljajo ves svoj upliv v to vrho.

Briski kmetje! Vi ste čuvaji ob meji, ki je tam blizu; onstran meje bivajo

ljudje druge krvi, ki so drugega plemena, ki govorijo drug jezik. Vi ste tu na straži. Ako bodo kedaj napočili za naš rod temni, burni dnevi, ne pozabite, da je Vaša dolžnost, braniti to mejo. In dvignili boste tedaj svoje roke v prisego, da ostanejo obmejni koli nepremaknjeni in nedotaknjeni... Če pa ti obmejni koli ne po naši krivdi, ampak po krivdi dunajskih mogotcev, ne bi bili več črno-zolti, no, potem pač morate skrbeti, da bodo belomodro-rdeči!

(Govor g. Gradnika priobčimo prihodnjič. Op. ur.)

Politični pregled.

Državni zbor.

Ko se je predsednik grof Vetter najprej v toplih besedah spomnil umrlih poslancev grofa Hartiga in dr. Kerna, in sta storila poslanca Šuklje in Udrzal obljubo, razveljavljena zakona o sladkornem kontingentu in državne podpore povodom nastopivših elementarnih škod. Minister za deželno brambo je predložil zakon, tičoč se uvrščenja novincev nabornega leta 1903, ki se glasi tako-le: § 1. Na mesto 2. stavka § 2. zakona od 25. februarja 1903, drž. zak. št. 53, ima stopiti nastopno določilo: Resnično uvrščenje novincev za vojsko (vojno mornarico), katerih nabor za dežele in kraljestva, zastopane v državnem zboru, je bil s tem dovoljen, ima po večem številu, nego v prejšnjih letih, nastopiti le tedaj in v toliko, v kolikor pride do uvrščenja tudi dotični, po določilih § 14. vojnega zakona na dežele ogrske krone odpadajoči kontingent novincev. § 2. Izvršenje tega zakona, ki stopi takoj v veljavo, se poverja mojemu ministru za deželno brambo, ki ima doseči sporazumljenje z državnim vojnimi ministri. — Njeto je poprijel besedo ministerski predsednik dr. pl. Körber ter opravičeval sklicanje državnega zbora. V svojem nagovoru je ministerski predsednik obžaloval, da je bila vlada primorana se poslužiti § 14. Pojasnil je položaj in vzroke, ki so primorali izpremeniti predlogo o vojaških novincih. Narodne zahteve madjarov glede armade ne bode bile same kraljevne vladarjevih zakonitih pravic, ampak bi tudi kršile ustavne pravice tostranske državne polovice. Ker so Ogrji take stvari

PODLISTEK.

1

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

I.

„V deželi srečni svoje dni
Prebival sem vesel...“
Ant. Hribar.

Jarko pomladansko solnce je priplavalo ravnokar izza strnega, z gostim bukovjem obrastenega Viškovca ter obsijalo jednonastropno gozdarsko hišo, stoječo sredi male jase v trnovskem gozdu. V vrtič pred hišo sta vstopila dva možaka. Prvi je bil čokat in uže prileten, drugi pa blizu petindvajsetleten mladenič visoke, krepke rasti. Zelenkasta obleka in puška sta pričala, da sta bila gozdarja. Šla sta naravnost v hišo, odložila puški ter sedla v čedni izbici za malo štirivoglato mizo.

„Tako je, vidite, gospod Hostnik!“ je rekel mladenič resno in nekako otožno ter naslonil lakete ob mizo. „Čudno se menjajo prizori življenja. Zibelka mi je tekla daleč doli ob hrvaški meji, sedaj sem pa tukaj.“

„Res, moj mladi prijatelj, izkusili ste uže dovolj za svoja leta. — Zaslužili ste boljše bodočnosti, nego je smete pričakovati. O človeku, ki je izgubil kot otrok stariše in ostal na svetu sam, ne da bi radi tega opešal ali zdvojil, reče se lahko, da je ne samo možatega, ampak tudi blagega značaja.“

„Gorje mu, ki mora sedati za tujo mizo! Vsak grižljaj greni mu zavest, da je odvisen. Mnogo dobrih src utriplje sicer na svetu; a jeden je Bog, in materino

srce le — eno“. Mladenič umolkne in si otare solzo, potem pa nadaljuje: „Če bi bila živela rajna mati, dovršil bi bil gimnazij in dosegel marsikaj, o čemer ne smem sedaj niti sanjati.“

„Čudim se v resnici, kako ste se dali v šestem gimnazijskem razredu pregovoriti, da ste šli na gozdarske šole. Saj bi si bili prislužili takrat uže sami lahko toliko, da bi mogli skromno izhajati.“

„Saj ne razumem sedaj niti sam, kako sem se bil dal premožiti takrat. — Kaj hočete: človek je v mladosti lahkomišeln in omahljiv. Imel sem prijatelja, sošolca, ki je bil sin bogatih starišev. Njemu ni šlo na gimnaziju nič kaj gladko, in sklenil je, da pojde v gozdarske šole. Razkril je to tudi meni in mi večkrat tako živo in idejalno slikal gozdarsko življenje, da bi bil kmalu še mene pregovoril za to. Ker mi je pa vedno in povsod polnil ušesa s pogovori o gozdarstvu, bil sem nazadnje uže tako nevoljen, da sem mu rekel kar naravnost, naj mi ne zine več o tem niti besedice. A kaj se je pripetilo na to! — On je pregovoril doma svoje stariše, da bi vzdrževali tudi mene, ako bi šel ž njim v gozdarske šole. In to me je zapeljalo. — Zdelo se mi je, da je zažarela na obzorju mojega življenja nova zvezda — zvezda sreče. Šel sem s prijateljem v Zagreb, odkoder sem se pa vrnil sam, ker on — je umrl tam za sušico. Izgubil sem očeta, izgubil sem mater, izgubil jedinega prijatelja: sedaj — sem na svetu sam“. — Molče, kakor bi ga bilo prevladalo sočutje, zre nadgozdar Hostnik nekoliko časa na solzo, ki se je zalesketala v mladeničevem očesu; potem pa udari, kakor bi se bil premislil, ob mizo in reče:

„Gospod Mirko, pogum velja! Pustimo preteklost, in poračunimo raje malo se sedanjostjo. Prišli ste torej sami semkaj in nimate nikogar, ki bi vam snažil in pospraviljal po hiši?“

„Začasno nikogar ne; pomagala mi bodeta sila in potreba. Revež sem bil, odkar me nosi zemlja. Vajen sem vsemu.“

„No, saj si bodeva soseda, in kot sosedu vam ne odrečem nobene usluge, dokler ne uredite svojega gospodarstva. — Vem tudi za dobrega kuharja in pometača, a nisem gotov, bi vam-li bil všeč ali ne. Tu v okolici živi namreč človek, star okoli štirideset let, povsem pošten in zanesljiv in vrhu tega dober kuhar. Jedina napaka njegova je ta, da je sem pa tje malo zmešan. Izvršil je vseh osem gimnazijskih razredov; v drugem letu bogoslovskih študij je pa zbolel na umu, tako, da se še sedaj pojavljajo pri njem nasledki one bolezni.“

„Povem vam odkritosrčno, gospod nadgozdar, bilo bi mi ljubše, ako bi dobil v hišo pripravnega možkega, nego ženske. Spoznal bi pa vendar rad tega človeka sam malo natančneje, predno ga vzamem k sebi.“

„To se zgodi prav lahko. — On blodi rad tu okrog po gozdu; gotovo ga srečate kje v kratkem. — Toda, gospod Mirko, oprostite, jaz moram domov. — Prosim, pogledjte večkrat malo k nam. — Z Bogom!“

Nato spremi Mirko Stojan — tako namreč se je novi gozdar pisal — nadgozdarja do vrtnega prelaza. Od tam se vrne sam zopet v izbo, vrže puško čez rame, zaklene vrata in jo zavije mej drevje, da bi si malo ogledal okolico. (Dalje pride.)

razdejane. Dva dni je bilo prebivalstvo po vodi zaprto od obeh strani doline, da niti živeža niso dobili. Vse kar je bilo v hiši je zasuto, prebivalci so imeli komaj časa rešiti svoje lastno življenje. Ena oseba utonila. Ta kratek popis pove vse. Na sto družin je brez strehe in živeža, in koliko je škode samo v tej vasi, si izračuna vsakdo lahko sam.

Človeška, krščanska in posebno narodna dolžnost je nam Slovencem, da pridemo na pomoč v največji bedi se nahajajočim sobratom. Prosi se prav uljudno, naj da vsakdo po svojih močeh — ako je še tako malo — in sicer v denarju ali v živežu. Slovensko omizje v Beljaku je ustanovilo poseben odbor, kateri nabira milodare in jih potem razdeli po natančni poizvedbi pravično. Omizje je zložilo 100 kron. Darila sprejema „uredništvo našega lista“ in gospod Ivan Hochmüller, uradnik v Beljaku, Hans Gasser Platz 2. Vsi prispevki, poslani nam v Beljak se razglasijo v koroškem listu „Miru“. Opetovano prosimo hitre, hitre pomoči!

za odbor:

Ivan Hochmüller.

Madjarske peronske karte. — Na zagrebškem južnem kolodvoru se prodajajo samo madjarske peronske karte, kar je protipostavno ter hrvatski opozicijski časopisi najodločneje ugovarjajo proti takemu predrzemu ravnanju od železniške uprave. Obenem svare opozicijski časopisi hrvatsko občinstvo, da ne kupuje nič več teh kart, nego da onih 20 vinarjev, kolikor stane peronska karta, rajši za družbo sv. Cirila in Metoda, ali pa za sirote ponesrečenih. Zares prav umesten in posnemanja vreden predlog morda tudi za Slovence. Ne dajmo se za naš denar še prezirati!

Previdnost pri zeleni krmi. — Kadar se kladi zelena krma, je hleve imeti kar najbolj snažne. Stelja se mora večkrat menjati z novo. Marsikak gospodar zaradi oddaljenosti zemljišča ne more vsak dan od doma, da nakosi sveže krme, kar je treba za sproti. Zato je nakosi za več dni skupaj. To krmo pa treba varovati, da ostane sveža in da živini ne škoduje. V ta namen treba krmo spravljati na tak kraj, kjer je pristopna zraku. Tudi pri košnji treba previdnost. Kositi se mora ali zjutraj ali zvečer, dokler je zelena krma še suha. Na solncu puščati zelene krme ne gre, ker povene in izgubi tako svojo glavno vrednost. Doma pa jo treba raztrositi, da se ne segreje. Ako pa se le segreje, pa jo treba pred krmljenjem prezračiti na prostem. —

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelm, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavitku po K 2. — avstr. velj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštni zavoj s 15 zavitki za K 24.00 franko na vse avstrijske poštne postaje. V znak pristnosti je odlišen na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Sadjarsko in vinarsko društvo
za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzelini št. 20.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stikalnice za vino in sadje vsake velikosti

v Pevni,

za Soškm mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

ROMANJEM
NASY GORO

in slav. občinstvu sploh
se priporoča v obisk

Kavarna „Central“

v Gorici na Travniku
(Piazza grande) tik
cerkve sv. Ignacija.

Leop. Reja,
gostilničar „Pri Golobu“
na voglu ulice Morelli.

Priporoča pristna briska bela in črna vina. — Izborna kuhinja postreže o vsakem času z okusnimi mrzlimi in gorkimi jedili.

Zastopstvo za prodajo pravega ljubljanskega kislega zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi.

Gospica

želi vstopiti kot

blagajničarka

pri kaki tvrdki, prodajalnici, gostilni itd.
Pojasnila daje upravništvo „Gorice“

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfa istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevog mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštna.

„Centralna“
posojilnica“

v Gorici,

uraduje od 1 avg. naprej
od 8. zj. do 1. pop.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštivilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Očarana

sem jako od lepote in
dobrote Tvoje obleke.
Kje vendar Ti kupuješ
tako krasno blago? Povej mi vendar!

v „Krojaški zadrugi“

Gosposka ulica šte. 7.

katera tvrdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici.

Kako je li to mogoče, saj sem vendar čitala v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“ nikakega blaga več.

Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj se sama in iznenadena bodeš, ko zagledaš isto založeno tako velikansko z blagom, da bodeš kar strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna množina raznega blaga za vsaki spol, in za vsaki letni čas, kakor krasne Zephyrje, batiste, perkal, svile, Oxford, Pique, vsakovrstnega volnena blaga, moško sukno po vsakej ceni in izberi.

Tam dobiš bogato izber vsakovrstnega blaga, za neveste jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtenine, hlačevine, volnene odeje, kovrte žepne ruteitd. Tam dobiš tudi vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Videla s'm tam tudi krasne vzorce že naročenega blaga za jesenski čas.

Na zahtevo se pošiljajo uzorci brezplačno. Cene so tako nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne. Torej pridi in poskusi, in gotovo boš zadovoljna!

Naznanilo preselitve.

Podpisani naznanjam svojim cenjenim gospodom, odjemalcem iz mesta in dežele, da sem preložil svojo krojaško delavnico, zalogo sukna in gotovih oblek iz dose-danjih prostorov v ulici Josipa Verdija št. 26,

v pritlične prostore hiše št. 33 iste ulice nasproti stavbišču „Trgovskega Doma“.

Anton Krušič,

kroj. mojster v Gorici, Jos. Verdijeva ulica 33.

Izaja vsa turek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pače na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekaljšču po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglašje in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Javen shod ferijalnega akademičnega društva „Adrija“ na Dobrovem.

Kakor smo omenili v zadnji številki svojega lista, sta govorila na javnem shodu na Dobrovem visokošolca gg. stud. jur. Vošnjak in Gradnik, in sicer je govoril prvi o legini soli v Neblem, drugi pa o slovenski gimnaziji v Gorici in o slovenskem vseučilišču v Ljubljani. Omenili smo, da hočemo omenjena govora priobčiti, kar danes tudi storimo.

Pravnik g. Vošnjak govoril je namreč približno tako-le:

Prišli smo mi dijaki sem med Vas, da bi spregovorili nekoliko krepkih in odločnih besed prav po domače o tem, kar vam je v škodo. Zdi se nam dijakom potrebno in važno, da pridemo mi med Vas in čujemo Vaše misli in želje, ter da Vi čujete naše misli, želje in nadeje. Radostnim srcem smo prihiteli med Vas v ta lepa, mična Brda, da vam pojasnimo to ali ono ter Vas poučimo o veliki nevarnosti, ki grozi tu ob meji našemu narodnemu obstanku.

Slovenci smo imeli vedno mnogo sovražnikov, ki niso dopuščali, da bi srečno in mirno živeli, da bi bili zadovoljni in premožni. Čeravno je bil Slovenec vedno pridnih rok in bistre, prebrisane glave, vendar so ga njegovi sosedi vedno tlačili, da ni bil dolga stoletja sam svoj, ampak da mu je tujec zapovedoval. Vsa ona gospoda, oni osorni in ošabni vitezi, katerim so morali tlačaniti in roboto delati Vaši očetje in pradedje, niso govorili našega jezika, to so bili tujci, Italijani in Nemci. Ker pa danes vendar ni več mogoče z orožjem v roki Vas podvreči in podjarmiti, našli so ti tujci druge pripomočke, da bi nad Vami gospodovali. In tak pripomoček je dandanes šola.

Postava veli, da mora vsak otrok obiskovati šolo. Šola je danes prepotrebna vsakemu, ki hoče, da bi se mu dobro godilo, da bi kaj veljal in da bi njegovo gospodarstvo napredovalo. Mehek kakor vosek je otroški duh, njegovo srce.

Učitelj lahko vzgaja dobre in pridne ljudi, ki ljubijo kraj, kjer so se rodili, svoje rojake, jezik, katerega govorijo. Ako je pa učitelj zloben, pa lahko vzgaja ljudi, ki se stranjujejo svoje rodne kraja, ki zasmehujejo svoje slovenske stariše in rojake. Italijani ustanavljajo laške šole z laškimi učitelji v slov. kraju. Otroku, ki obiskuje laško šolo, vceplja ital. učitelj srd proti jeziku, ki ga govorita oče in mati doma. Pravi namen vseh teh šol na slov. tleh je, iztrebiti slovenski narod in delati na to, da bi naši slov. kraji skoraj bili italijanski, in da bi pri nas vladal laški kralj. Zdi si pa predstavljajte, kako težko se bodo Vaši otroci učili čitati in pisati. Učitelj ne bode razumel učencev, učenci ne učitelja. Ubogi otrok, ki ne more slediti ital. poduku, naj ima korist od takega poduka, katerega ne razume. Vprašam Vas, kake ljudi bode vzgajala laška šola. Odgovoriti vam moram: Odpadnike, ki bodo sovražili in zasmehovali svojo rodno mater, ki se bodo rogali svojemu očetju. Ljudje pa, ki sovražijo svoje stariše, domovino, rojake, ne morejo biti dobri in plemeniti in poštini. Ljubézen do rodne kraja je bilo in bode vedno edno najplemenitejših čvstev. Kdor ljubi oni kraj, kjer se je rodil, bode skušal pomagati svojim bližnjikom, pomagati pa sebi tudi do večjega blagostanja in sreče.

V Neblem se je torej pred kratkim osnovala Legina italijanska šola, da bi se slovenska deca poitalijančevala. Paziti je treba, da nam ne bode v nesrečo ta laška šola. Na našem polju je robida, izruvatv smo jo hoteli, ali jo vendar še pustili. Robida je pognala mladike, in sedaj nas stane mnogo truda, predno vse to izpulimo. Tako je tudi z laško šolo, začetkom bi bilo število odpadnikov malo, ali vedno bolj bi naraščalo in skoro bi napočil dan, ko bi se Italija polastila našega ozemlja.

Zidje so govorili: „Iz Galileje ne more nič dobrega priti“, jaz vam pa pravim: „Iz Italije ne more nič dobrega priti“. Bog ne daj, da bi Vi prišli kedaj pod Italijo. Nam Slovanom in Slovencem

posebej so delali Italijani posebno v gospodarskem oziru največjo škodo. Pomislite, ves Kras in Dalmacijo so pokrivali senčni, temni, krasni pragozdi. Benečani so posekali vse te gozde, na hrastovih hlohlih iz naših slovenskih gozdov so si sezidali kraljico morja, ponosne Benetke, iz našega lesa so si tesali ladje, ki so širile slavnost Benetk po vseh morjih. Bogatstvo bi bilo sedaj doma tam na Krasu in v sedaj kršni Dalmaciji, ako nas Benečani ne bi oropali gozdov. So pa dandanašnji Italijani kaj boljši? Ali ne jemljejo laški delavci našim poštenim delavcem kruha in zaslužka, ali oni ne izpodrivajo posebno v Trstu in v mestih domačinov? V Italiji se dogajajo zločini, da se prijemamo za glavo, ko čujemo o njih. Pravde, v katerih je klicano pred sodnika po sto in sto prič, nam kažejo tako gnilobo in občno propadlost, da se s studom odvrčamo. Če se hočemo prepričati, ali je prebivalstvo kake dežele izobrazeno, vprašamo, koliko ljudi od sto zna pisati in brati. In glejte, v Italiji zna komaj polovica vsega prebivalstva brati in pisati. Kar se tiče narodne izobrazbe in omike, zavzema Italija med evropskimi državami jedno zadnjih mest. Bral sem v nekem italijanskem, Slovencem silno nasprotnem listu, da so Slovenci na Goriškem mnogo bolj izobraženi, da mnogo več berejo kot Italijani. To Italijani sami priznavajo, ali vendar nas imenujejo divjake in barbarski narod.

Čutim v sebi dolžnost, da kličem slov. starišem, ki bivajo tam ob meji, kjer je ital. šola: Ne dajte svojih otrok v ital. šolo! Namen vsake take šole je, poitalijančevati Vašo dečo. Apelujem najsvetaneje na vso brisko inteligenco, na narodno učiteljstvo, duhovništvo in posestnike in polagam ji na srce, naj podučuje ljudstvo, kaka nevarnost je ital. šola za slov. prebivalstvo. V prvi vrsti obračam se do narodnih posestnikov, naj z vsemi silami odvrčajo slov. ljudstvo od ital. Legine šole v Neblem in naj uporabljajo ves svoj upliv v to svrhu.

Briski kmetje! Vi ste čuvaji ob meji, ki je tam blizu; onstran meje bivajo

ljudje druge krvi, ki so drugega plemena, ki govorijo drug jezik. Vi ste tu na straži. Ako bodo kedaj napočili za naš rod temni, burni dnevi, ne pozabite, da je Vaša dolžnost, braniti to mejo. In dvignili boste tedaj svoje roke v prisego, da ostanejo obmejni koli nepremaknjeni in nedotaknjeni... Če pa ti obmejni koli ne po naši krivdi, ampak po krivdi dunajskih mogotcev, ne bi bili več črno-žolti, no, potem pač morate skrbeti, da bodo belomodro-rdeči!

(Govor g. Gradnika priobčimo prihodnjič. Op. ur.)

Politični pregled.

Državni zbor.

Ko se je predsednik grof Vetter najprej v toplih besedah spomnil umrlih poslancev grofa Hartiga in dr. Kerna, in sta storila poslanca Šuklje in Udržal obljubo, je predložila vlada cesarsko naredbo, tičečo se proračunskega provizorija, razveljavljenja zakona o sladkornem kontingentu in državne podpore povodom nastopivših elementarnih škod. Minister za deželno brambo je predložil zakon, tičečo se uvrščenja novincev nabornega leta 1903, ki se glasi tako-le: § 1. Na mesto 2. stavka § 2. zakona od 25. februarja 1903., drž. zak. št. 53, ima stopiti nastopno določilo: Resnično uvrščenje novincev za vojsko (vojno mornarico), katerih nabor za dežele in kraljestva, zastopane v državnem zboru, je bil s tem dovoljen, ima po večem številu, nego v prejšnjih letih, nastopiti le tedaj in v toliko, v kolikor pride do uvrščenja tudi dotični, po določilih § 14. vojne zakona na dežele ogrske krone odpadajoči kontingent novincev. § 2. Izvršenje tega zakona, ki stopi takoj v veljavo, se poverja mojemu ministru za deželno brambo, ki ima doseči sporazumljenje z državnim vojnim ministrom. — Nato je poprijel besedo ministerski predsednik dr. pl. Körber ter opravičeval sklicanje državnega zbora. V svojem nagovoru je ministerski predsednik obžaloval, da je bila vlada primorana se poslužiti § 14. Pojasnil je položaj in vzroke, ki so primorali izpremeniti predlogo o vojaških novincih. Narodne zahteve Madjarov glede armade bi ne bile samo krajsanje vladarjevih zakonitih pravic, ampak bi tudi kršile ustavne pravice tostranske države polovice. Ker so Ogrji take stvari

PODLISTEK.

1

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

I.

„V deželi srečni svoje dni
Prebival sem vesel...“
Ant. Hribar.

Jarko pomladansko solnce je priplavalo ravnokar izza strmega, z gostim bukovjem obrastenege Viškovca ter obsijalo jednonastropno gozdarsko hišo, stoječo sredi male jase v trnovskem gozdu. V vrtič pred hišo sta vstopila dva možaka. Prvi je bil čokat in uže prileten, drugi pa blizu petindvajsetleten mladenič visoke, krepke rasti. Zelenkasta obleka in puška sta pričala, da sta bila gozdarja. Šla sta naravnost v hišo, odložila puški ter sedla v čedni izbici za malo štirivoglato mizo.

„Tako je, vidite, gospod Hostnik“ je rekel mladenič resno in nekako otožno ter tlesnil laket ob mizo. „Čudno se menjajo prizori življenja. Zibelka mi je tekla daleč dol ob hrvatski meji, sedaj sem pa tukaj.“

„Res, moj mladi prijatelj, izkusili ste uže dovolj za svoja leta. — Zaslužili ste boljše bodočnosti, nego je smete pričakovati. O človeku, ki je izgubil kot otrok stariše in ostal na svetu sam, ne da bi radi tega opešal ali zdvojil, reče se lahko, de je ne samo možatega, ampak tudi blagega značaja.“

„Gorje mu, ki mora sedati za tujo mizo! Vsak grizlice greni mu zavest, da je odvisen. Mnogo dobrih

srce le — eno“. Mladenič umolkne in si otare solzo, potem pa nadaljuje: „Če bi bila živela rajna mati, dovršil bi bil gimnazij in dosegel marsikaj, o čemer ne smem sedaj niti sanjati.“

„Čudim se v resnici, kako ste se dali v šestem gimnazijskem razredu pregovoriti, da ste šli na gozdarske šole. Saj bi si bili prislužili takrat uže sami lahko toliko, da bi mogli skromno izhajati.“

„Saj ne razumem sedaj niti sam, kako sem se bil dal premotiti takrat. — Kaj hočete: človek je v mladosti lahkomišeln in omahljiv. Imel sem prijatelja, sošolca, ki je bil sin bogatih starišev. Njemu ni šlo na gimnaziju nič kaj gladko, in sklenil je, da pojde v gozdarske šole. Razkril je to tudi meni in mi večkrat tako živo in idealno slikal gozdarsko življenje, da bi bil kmalu še mene pregovoril za to. Ker mi je pa vedno in povsod polnil ušesa s pogovori o gozdarstvu, bil sem nazadnje uže tako nevoljen, da sem mu rekel kar naravnost, naj mi ne zine več o tem niti besedice. A kaj se je pripetilo na to! — On je pregovoril doma svoje stariše, da bi vzdrževali tudi mene, ako bi šel z njim v gozdarske šole. In to me je zapeljalo. — Zdelo se mi je, da je zažarela na obzorju mojega življenja nova zvezda — zvezda sreče. Šel sem s prijateljem v Zagreb, odkoder sem se pa vrnil sam, ker on — je umrl tam za sušico. Izgubil sem očeta, izgubil sem mater, izgubil jedinega prijatelja: sedaj — sem na svetu sam“. — Moiče, kakor bi ga bilo prevladalo sočutje, zre nadgozdar Hostnik nekoliko časa na solzo, ki se je zalesketala v mladeničevem očesu: potem na

„Gospod Mirko, pogum velja! Pustimo preteklost, in poračunimo raje malo sè sedanjostjo. Prišli ste torej sami semkaj in nimate nikogar, ki bi vam snažil in pospravljal po hiši?“

„Začasno nikogar ne; pomagala mi bodeta sila in potreba. Revež sem bil, odkar me nosi zemlja. Vajen sem vsemu.“

„No, saj si bodeva soseda, in kot sosedu vam ne odrečem nobene usluge, dokler ne uredite svojega gospodarstva. — Vem tudi za dobrega kuharja in pometača, a nisem gotov, bi vam-li bil všeč ali ne. Tu v okolici živi namreč človek, star okoli štirideset let, povsem pošten in zanesljiv in vrhu tega dober kuhar. Jedina napaka njegova je ta, da je sem pa tje malo zmešan. Izvršil je vseh osem gimnazijskih razredov; v drugem letu bogoslovskih študij je pa zbolel na umu, tako, da se še sedaj pojavljajo pri njem nasledki one bolezni.“

„Povem vam odkritosrčno, gospod nadgozdar, bilo bi mi ljubše, ako bi dobil v hišo pripravnega moškega, nego ženske. Spoznal bi pa vendar rad tega človeka sam malo natančneje, predno ga vzamem k sebi.“

„To se zgodi prav lahko. — On blódi rad tu okrog po gozdu; gotovo ga srečate kje v kratkem. — Toda, gospod Mirko, oprostite, jaz moram domov. — Prosim, pogledjte večkrat malo k nam. — Z Bogom!“

Nato spremi Mirko Stojan — tako namreč se je novi gozdar pisal — nadgozdarja do vrtnega prelaza. Od tam se vrne sam zopet v izbo, vrže puško čez rame, zaklene vrata in io zavije mej drevje, da bi si

razdejane. Dva dni je bilo prebivalstvo po vodi zaprto od obeh strani doline, da niti živeža niso dobili. Vse kar je bilo v hiši je zasuto, prebivalci so imeli komaj časa rešiti svoje lastno življenje. Ena oseba je utonila. Ta kratek popis pove vse. 4 sto družin je brez strehe in živeža, koliko je škode samo v tej vasi, si izračuna vsakdo lahko sam.

Človeška, krščanska in posebno narodna dolžnost je nam Slovincem, da pridemo na pomoč v največji bedi se nahajajočim sobratom. Prosi se prav uljudno, naj da vsakdo po svojih močeh — ako je še tako malo — in sicer v denarju ali v živežu. Slovensko omizje v Beljaku je ustanovilo poseben odbor, kateri nabira milodare in jih potem razdeli po natančni poizvedbi pravično. Omizje je zložilo 100 kron. Darila sprejema „uredništvo našega lista“ in gospod Ivan Hochmüller, uradnik v Beljaku, Hans Gasser Platz 2. Vsi prispevki, poslani nam v Beljak se razglasijo v korškem listu „Miru“. Opetovano prosimo hitre, hitre pomoči!

za odbor:

Ivan Hochmüller.

Madjarske peronske karte. — Na zagrebškem južnem kolodvoru se prodajajo samo madjarske peronske karte, kar je protipostavno ter hrvatski opozicijski časopisi najodločneje ugovarjajo proti takemu predrzemu ravnanju od železniške uprave. Obenem svare opozicijski časopisi hrvatsko občinstvo, da ne kupuje nič več teh kart, nego da onih 20 vinarjev, kolikor stane peronska karta, rajši za družbo sv. Cirila in Metoda, ali pa za sirote ponesrečenih. Zares prav umesten in posnemanja vreden predlog morda tudi za Slovence. Ne dajmo se za naš denar še prezirati!

Previdnost pri zeleni krmi. — Kadar se kladi zelena krma, je hleve imeti kar najbolj snažne. Stelja se mora večkrat menjati z novo. Marsikak gospodar zaradi oddaljenosti zemljišča ne more vsak dan od doma, da nakosi sveže krme, kar je treba za sproti. Zato je nakosi za 3 dni skupaj. To krmo pa treba varovati, da ostane sveža in da živini ne škoduje. V ta namen treba krmo spravljati na tak kraj, kjer je pristopna zraku. Tudi pri kosnji treba previdnost. Kositi se mora ali zjutraj ali zvečer, dokler je zelena krma še suha. Na solncu puščati zelene krme ne gre, ker povene in izgubi tako svojo glavno vrednost. Doma pa jo treba raztrositi, da se ne segreje. Ako pa se le segreje, pa jo treba pred krmljenjem prezračiti na prostem.

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelma, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavitku po K 2. — avstr. velj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštini zavoji s 15 zavitki za K 24.00 franko na vse avstrijske poštne postaje. V znak pristnosti je od tiskani na vsakem zavitku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Sadjarsko in vinarsko društvo
za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzellini št. 20.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti

v Pevmi,

za **Sošk. mostom, p. Gorica,**
priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

ROMANJEM
NASY. GORO

in slav. občinstvu sploh se priporoča v obisk

Kavarna „Central“

v Gorici na Travniku
(Piazza grande) tik cerkve sv. Ignacija.

Leop. Reja,

gostilničar „Pri Golobu“
na voglu ulice Morelli.

Priporoča pristna briska bela in črna vina. — Izborna kuhinja postreže o vsakem času z okusnimi mralimi in gorkimi jedli.

Zastopstvo za prodajo pravega ljubljanskega kislega zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi.

Naznanilo preselitve.

Podpisani naznanjam svojim cenjenim gospodom, odjemalcem iz mesta in dežele, da sem preložil svojo krojaško delavnico, zalogo sukna in gotovih oblek iz dosedanjih prostorov v ulici Josipa Verdija št. 26,

v pritlične prostore hiše št. 33 iste ulice nasproti stavbišču „Trgovskega Doma“.

Anton Krušič,

kroj. mojster v Gorici, Jos. Verdijeva ulica 33.

Gospica

želi vstopiti kot

blagajničarka

pri kaki tvrdki, prodajalnici, gostilni itd. Pojasnila daje upravništvo „Gorice“

Anton Kuštrin

Gospiski ulici h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucea, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljnsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevog mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštivilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Očarana

sem jako od lepote in
dobrote Tvoje obleke.
Kje vendar Ti kupuješ
tako krasno blago? Povej mi vendar!

v „Krojaški zadrugi“

Gospiska ulica šte. 7.

katera tvrdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici.

Kako je li to mogoče, saj sem vendar čitala v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“ nikakega blaga več.

Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj se sama in iznenadena bodeš, ko zagledaš isto založeno tako velikansko zblagom, da bodeš kar strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna množina raznega blaga za vsaki spol, in za vsaki letni čas, kakor krasne Zephyrje, batiste, perkal, svile, Oxford, Pique, vsakovrstnega volnenega blaga, moško sukno po vsakej ceni in izberi.

Tam dobiš bogato izber vsakovrstnega blaga, za neveste jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtenine, hlačevine, volne, odeje, kovre žepne rute itd. Tam dobiš tudi vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Videla sem tam tudi krasne vzorce že naročenega blaga za jesenski čas.

Na zahtevo se pošiljajo vzorci brezplačno. Cene so tako nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne. Torej pridi in poskusi, in gotovo boš zadovoljna!

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8

priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Postavlja na dom in razpošilja po železnicah na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

„Centralna“
posojilnica“

v Gorici,

uraduje od 1 avg. naprej
od 3. zj. do 1. pop.